

godkeuren, daar ze niet dan in de uiterste noodzakelijkheid had moeten worden toegepast.

De heer *Euijben* achte de wet eene inbreuk op het recht van verdediging, welke bij de beschaafde volken altijd behouden gebleven, doch thans uit het oog verloren is. Het proces moet niet goedkeuren, maar bezelve onschuldig en allegevaarlijkst daarvoor is. De wet trekt ook de gewone, natuurlijke regter af en is dus niet meer de wet: zij strijdt met de rechtvaardigheid, maar de menschen gebiedt dat men bewijzen van onschuld zende hetgeen zij niet vermag.

De heeren *van der Burchts* hebben de wet verdedigd. Den er niets willekeurig, niets ongrondwettig in. Zij bleven vertrouwen stellen op de neerlandische rechtbanken welke geene onschuldigen zouden straffen. *Boersma* laatste spreker, dat het voorgestelde in de wet niet veel afwek van hetgeen er bestond, maar slechts eenigen meerderen spoed in de berediging van zoodanige misdrijven beval.

De heer *van Forest* verklaarde zich voor de wet. Z. Exc. de minister van justitie heeft de wet verdedigd. Z. Exc. merkte aan, dat vorige redenaars de wet genoegzaam hadden verdedigd; dat dezelve bovendien door de kamer zelve waren ingeroepen en dat dezelve ook moest daargesteld worden, wilde men niet afwijken van de beginselen van spoed in de berediging dezer misdrijven, aangenomen bij de wet van 3 November. Dezelve behelste niet veel nieuwe bepalingen, maar slechts eene bespoediging in de behandeling dier regtzaken, de minister kon het beginsel niet aannemen, om ook de beklagden de bevoegdheid te laten van de zaak naar andere regten te verwijzen en trachtte de noodzakelijkheid aan te toonen, om misdrijven van oproerkraan of oproerige gesprekken op de straten te keer te gaan, waarbij men de vreedzame ingezetenen of tórgt of medeleedzaamheid.

Zijn de verbijsterde zinnen of sneed opzet? Dit weet men niet, maar zulke misdrijven, waardoor de maatschappij ontzenuwd, verdeeld en beroerd wordt, moeten strengelijk worden gewerd. Voor het overige was het Z. Excell. geheel onbekend of de wet zoo dikwijls was toegepast, maar alware dit zoo, dan is dit nog geen bewijs, dat zulks uit noodzakelijkheid, was of geweest was.

De heer *Luzac* merkt nu aan, dat hij niet ligtvaardiglijk gezeed had dat er 120 actien waren geïnstituëerd; dat hij zulke vernomen had van den voorzitter der kamer, die dit geboerd had van den procureur-generaal, en vroeg of dit dan noodzakelijk was in een land, waar het zoo rustig is.

De voorzitter doet opmerken dat het niet heusch is van een vertrouwelijk gesprek in deze openbare beraadslaging gebruik te maken; dat hij ook geen getal actien genoemd, doch gezeed had, dat er ten minste honderd waren geïnstituëerd over woelingen, doch dat er slechts twee waren afgewezen op grond der wet van den 1den November.

De enige woordenwisselingen hieromtrent worden de beraadslagingen genoemd. Men gaat ter stemming over. Het ontwerp wordt aangenomen met eene meerderheid van 30 tegen 9 stemmen. Tegen hebben gestemd de heeren: *Luzac*, *Op den Eloff*, *Luzden*, *Sargès* en *Ungerhols*.

De zitting wordt daarna onbepaald gescheiden. Men verneemt dat het voorstel van den heer *Warin*, door denzelfden zal worden ingetrokken, voornamelijk om dat dit geveert niet meent, dat de regering eertang zelve ten dezen zal tusschenbeide komen.

NATIONAAL CONGRES TE BRUSSEL.

VERVOLG DER ZITTINGEN VAN 25 EN 27 EN 29 NOVEMBER (Voorzitter de Baron *Sartet de Cuvilliers*).

De heer *Rakem*. De uitsluiting is eene noodzakelijkheid geworden. De Nassaus hebben zelve den afgrond gegraven, waarin zij gevallen zijn. Niet alleen hadden zij al onze vijanden vernietigd, maar bovendien, hebben zij de onbeschaamtheid gehad, om al de verantwoordelijkheid hunner daden op zich te nemen, laat hen er dan af de gevolgen van ondervinden. In 1814 begon Willem, als Soeverein Vorst, met het afschaffen der jure die Napoleon ons gelaten had. Vervolgens kwam het besluit van 1815, hetwelk zijne toepassing verkreef in landstrecken, afgestaan en deszelfs afkondiging, vervolgens de wet van 6 maart 1818, daarna de weifelende beschikkingen van de provinciale en gemeentelijke instellingen. De wetten op de drukpers waren looden zegels, welke men boog naar de luiten van het bestuur. Een minister verklaart zijne verantwoordelijkheid en werpt dezelve op zijnen

meester, zeer onderscheiden van een prins van Loik, die, na onrechtvaardig een burgemeester van Thuin te hebben doen veroorzaken, zich wel wachte, om zijne lieden met zijne onschendbaarheid te dekken; maar in dat land hadden wij het beschermend regt, en de uitvoering van dezelve vonnissen was aan alle lieden vertrouwd. Willem zeide nog, op het oogenblik dat de Nassaus deel zijns rijks hem ontsnapte, je maintiendrai vastgehouden? *Van Maanen* in Holland. De Nassaus hebben zich herrieden, dan zij niet anders zijn, dan de Genoot der volkeren..... Dewijl wij geene Nassaus meer willen, zoo dat het ons openhartig verkoren den vrees, dat deze vrees den oorlog zal aanbrengen; deze vrees is hersensinnig. De volkeren weten dat de volkeren voor hen den oorlog niet meer voeren. Bijaldien de Nassaus een verdelgings-oorlog voeren, zoo laat hen dan zelve beven.... Men moet hun geen hoop meer overlaten. Men heeft te zeggen gehad over de woorden, voor eeuwig (à perpétuité) maar deze uitdrukking is gewettigd door uwe verklaring van eene erfelijke monarchie.

De Hr. *le Clercq*. Oordeelt het voorstel van de Nassaus gevaarlijk: de citadel en het eskader van Antwerpen zijn het beste werktuigen, die ons onophoudelijk bedreigen. Het wapenachtig, welke men gesloten heeft, maakt de voorgestelde verklaring nog gevaarlijker. Men moet de uitsluiting tot aan de raadplegingen over de constitutie uitstellen. De uitsluiting moet de macht niet zijn van een verhit hoofd, wij hebben nog belangen met uitsluiting te behandelen, liquidatie te vereffenen. Laat ons geen chitische muur tusschen hetzelve en ons oprigten. Ondertijds behoudt men aan de kinderen de misdaden der vaders toe. Dit voortoordeel in verdwijnen; laat ons het niet wederom doen herleven. Zouden wij de kommige geslachten in onze veroordeeling bevatten? Ik bezweer het u, laat het ons de ongelukken afwenden, waarmede de uitsluiting van het voorstel ons bedreigt. Ik heb overtuigd, dat verscheidene leden, die van begrip zijn het heil van Nassau uit te sluiten, echter tegen het voorstel zullen stemmen om datzelfde redenen als ik. Ik vraag dezelfs uitstel.

De heer *Vilain XII*. Leest de aanspraak van den blinde *Zdenbach*: de wil des volks is openbaar; niemand is de doper van het schijnbaar weesfel van den Prins van Oranje noch van zijne ziele naar de Lage, toen hij gunsten voor Oranje ging vragen, noch naar zijn verzoek naar Engeland. Het is een Vorst zonder bekwaamheid, in zijne daden zilveraan zedeloosheid beschuldigd. Haasten wij ons den banvloek met te spreken. Is er nog een enkel man vreedzaam genoeg van mijn land, om zijne stem tegen u te verheffen? Kan hem te verheffen?

De heer *de Langhe*. Zegt onder anderen, ik geloof dat er weinig kans is voor den Prins van Oranje, maar men overziet niet, dat het niet nog eene noodzakelijkheid voor ons wordt, hem te verkiezen. Het volk zegt men, begeert zijne uitsluiting, maar zij die in eenen tegengestelden zin spreken, vermaanen allen de stem des volks uit te brengen, even zoo als de Koningen hebben de volkeren hunne vlijers. Om de ellende en rampen tusschen volkeren te vermijden, zij zich weinig. Zij, die even als ik, nooit behandeld geveid hebben, maar altijd tegen het despotisme zich verzet hebben, laten er eenig geveert in was zulk te doen verdienen gehoord te worden. Ik heb de gewoonte niet van mijn geveert te verborgen, en ik kom er voor uit. Ik zal den Prins van Oranje niet verkiezen, omdat ik hem onbetrouwbare oordeel om te regeren, om dat ik vrees, dat zijne verklaring den burger oordeg zonde ontteken, maar ik geloof ook, dat in de tegenwoordige omstandigheden het voorstel niet aannemelijk is. Ik soude niet meer vervaard gemaakt worden door scheldwoorden, door hebbewerfvingen dan door bedreigingen van het despotisme. Ik zal tegen het voorstel stemmen.

De heer *Nothomb*. Het besluit dat men verlangt, bestaat reeds door de verklaring van onze onafhankelijkheid, en alsmen wil wil zijn, laat men geene eene hand in de hoenen. Wanneer wij de mogelijkheid geloof van het terugroepen van een lid uit het huis van Oranje, zoo neemt zij de mogelijkheid aan van eene nieuwe vereniging met Holland. De uitsluiting zal de zwaarte bij de keus van een opperhoofd verminderen. Wij zullen de pogingen der diplomatie verzwakken. Laat ons derhalve alken weg slifen aan de negotiatiën, hetwelk het Huis van Oranje.

De heer *de Brauckere*. Zegt dat hij eenzijdig voor den Prins van Oranje geweest is, maar dat het gedrag van deren Vorst te Antwerpen gehouden en dezelfs tegenwoordigheid op een hollandschen bodem, alre zijne gedachten heeft omver geworpen en hem teruggevoelen heeft doen veranderden.

De heer *Ferdinand Peters*, spreekt in den geest van den heer *de Lercq*, en oordeelt het voorstel onthoudig, en dat het droevige gevolg kan hebben niet alleen voor de stad Antwerpen, maar voor het gansche België. Hij voegt er bij: er wordt onderhandeld over een wapenstilstand en misschien over den vrede; wat zoude men zeggen, zoudde men van twee personen, die men wilde bevredigen, de een tegenover den anderen te staan? Men moet de buitenstaanders niet opofferen, om het Hichtaan te behouden. De spreker wendt de Nederlanders voor als meester van de zee, onze koophandel strandende, en al de debouchés van onze afvoerheid sluitende. Het was den oorlog dat verlangen is een vrede, en dit zal het gevolg zijn van den maatregel, dien men voorstelt.

De heer *de Bruckere*, stemt voor, alleen omdat het gevaarlijk plude (zijn) terug te treden. Hij roecht het patriotisme van de stad Roermond.

De heer *de Wey*, die ook, bemin de vrijheid, heb ik in deze vergadering hooger zeggen. Juist omdat ik die ook bemin, zal ik niet ophouden te spreken. Men heeft gezegd dat Koning *Willem* binnende Maanen in Holland behouden had. Vergeet men, dat Antwerpen, Maastricht en andere gedeelten van ons grondgebied behouden heeft. Welke naam is er om ons zonder verwijl met de uitsluiting der Nassaus bezig te houden. Heeft het volk zelve verdragen daaraan uitgedrukt. Waar zijn de peritien, die het uitdrukken. Men heeft gezegd dat het volk (voet); ja, zonder twiifel, woelt het, maar laat men aan hetzelfde zijn. Hij verdragen en zinnen koophandel wedergeven en het woenen zal ophouden. Ik hoor gemor rondom mij. Ik verklaar het volk ben niet voor het Huis van Oranje, maar wij hebben belangen te verdedigen, wij kunnen die belangen niet met de vrede treden. Zonder onze lastgeving te schenden, en wij kunnen ons niet bezig houden met de uitsluiting van het Huis van Nassau, zonder onze rechten aan banden te leggen. De natie gevoelt welk dat het niet is om deze familie te begunstigen, dat wij dezelfde uitsluiting willen uitsluiten, maar dat deze kleinigheid alleen plaats heeft uit hoofde van onzijdigheid. Niet slechts is het voordeel van Antwerpen, maar in het algemeen belang spreek ik. De Hollanders hebben onze ganschen zeehandel in handen.

De heer *de Weyer*, uitspreken zoude op eene zekere wijze eene negatieve verklaring ten voordeele der Nassaus, voren welke eene familie geworden is, geheel vijandig aan het Belgisch volk: sluit dit niet uit, zou onderdrakt en alle goede candidaturen naar den troon van België. Wij kunnen niet uitspreken; zouden wij eene dergelijke uitsluiting begunstigen ten voordeele van de stad Antwerpen? Zou het gevoelen der natie besluit heeft, dat wij eene monarchie zouden hebben, moet zij ook tot de uitsluiting der Nassaus besluiten, welke argwaan zal er op ons rusten, als wij uitspreken, de beoornamen onzer dapperen sluiten voor altijd eene geslucht van tirannen uit.

De heer *van de Weyer*, men moet voor Antwerpen niet bevreesd zijn, zede hij, het is geen wapenstilstand, maar eene wapenscherping die geschiedt is tot dat de wapenen van weerszijde bepaald zijn. De *Baron de Saxe*, hoe zoude de Nassaus den voet op onze grond kunnen zetten? God verhoede, dat ik de wapenen dezer vorsten zoude beschimpen, maar de afgrijpselijke toebereiding van Brussel en Antwerpen hebben hunnen terugkeer onmogelijk gemaakt. De volkeren zouden in massa opstaan, dan heb terug te blijven. Geen Nassau meer, geen Nassau meer! Dit is de algemeene kreet der Belgen, moge dezelve menigvuldig binnen deze muren weergalmen!

De heer *de Blagnies*, De bondgenooten hadden bij onze afscheiding van Holland slechts onze vereniging met Frankrijk te duchten, de verklaring onzer onafhankelijkheid heeft deze vrees moeten doen verdwijnen. Wij hebben alleen de intriguen of de guast van den Prins van Oranje te doen ophouden doorgeds versallen (verklaring der Nassaus te verklaren).

De heer *Pison* (na een incident veroorzaakt door de mededeeling eener zending van zekeren heer *Laysdorf*, *King* no. van *gisteren*) alle soorten van intrigues knissen elkander. Er komen geruchten uit Frankrijk, Holland, Rusland; ik verzoek dat ons bureau althans niet ophangen worde, zoo de kans verkeerde, maar dat al de leden voor de uitsluiting van het huis van Nassau stemmen, het volk te verbaasden.

De president *de Wey*, hij heeft, dat wij in goed gezelschap zullen schenken, vrede (uitsluiting) volgeheid, en deze aardige wet van den president.)

De heer *Pison*, ik verzoek, men moet de Nassaus van mijn hand afdekken, dat de rede van den slag over te gaan (beweging maken.) De heer *de Robaet*, laat men niets uitspreken. De vraag, welke men is gesteld, is onmogelijk en gewichtig. Gij hebt het koninkrijk gevoeld, ondanks de gevolgen van. Laat ons de vrede te maken, ten minste. Men wil mij niet van *omgemaakt* of *omgemaakt* handelingen.

De heer *Rodenbach*, ik heb de zekerheid, volgens berichten, dat de Nassaus gemeentete Antwerpen beoornigt ten voordeele van de Hollanders. Men spreekt van de gedeputeerden, die het hies van Oranje vijandig zijn te poignarderem. Ik heb zulks van een hoog ambtenaar uit Antwerpen.

De heer *de Kanneblan*, *Gannu* is mijn hoedanigheid van burgemeester van Antwerpen, verklaar ik geene kennis van de daerden heer *Rodenbach* aangehaalde daadzaken te dragen.

De heer *de Rodenbach*, De ambtenaar, van wien ik spreek, is een hooger ambtenaar dan mijnheer de burgemeester.

De heer *de Rodenbach*, In mijne hoedanigheid van gouverneur van Antwerpen verklaar ik desgevoels geene kennis van deze zaken te dragen ten minste.

Alex Rodenbach heeft hij mijn gezegde, maar zonder nieuw inlichtingen te geven. A. R. O. T. I. U. O.

De heer *Claes* spreekt van dezelfde geest als de burgemeester van de gouverneur.

Sommige leden spreken nader volgens over de mededeeling van de wondelinge last van *Laysdorf*.

Jottrand zegt, dat dien ten gevolge de onafhankelijkheid van België bedreigd is, verzoekt de zitting te sluiten, welke ochtend na vele onstabbe debatten niet doorgaat.

Alex Rodenbach zegt onder anderen: Wij gaan sedert 31 dagen den slakengang onszelver, vrijwilligers zijn daarentegen te vollen ran voortgegaan. Met 60,000 man en eenige jagtgeweren, hebben wij de armee van Prins *de Saxe* overvonden, die 25,000 man had en van artillerie voorzien was. *de Saxe* was onvermogen maken om uit te sluiten, dat is: ons een Prins van Oranje te hebben.

De heer *de Seneghe*, Een grondgebrek in onze constitutie is de ongelijkheid van vertegenwoordiging. Ik heb hooren zeggen, dat gij de geslachten wilt verheffen, nadat de heeren de catholiken zijn. Gij hebt in het voorstel het koninkrijk Oranje (dat is: de Nassaus) die uitsluiting, gij de zijdelingsche takken uit. De Nassaus zijn niet zonder steun; zij hebben verbindingen met Brussel, met Prins *de Saxe*. Gij geeft het voorwendsel tot eene geweldige beweging vooruitgaan, hetwelk gij niet eens doen wilt, want gij wilt gedaan hebben, is u niet gestreekt, gij moet het huis eene betroudingen aandoen. Zult gij hetzelfde met uwe verklaring van de der mogeligheden uitschrijven? Als wij nog eene bevolking van 30 miljoen hadden! Gij vertrouwt op Frankrijk, hetwelk onafhankelijk moet geene heeft, en hetwelk meer eene beschadigde republiek is.

De heer *Pison*, Ik heb hooren zeggen dat men de geslachten niet moest verheffen. Echten werd *de Saxe* onze spanningsloosheid en geraas, waardoor de spreker licht werd (de Nassaus) uit het aardse Frankrijk. Daarom zijn wij niet vreesd, een publieken te zijn.

De heer *de Saxe* zal tegen stemmen, in de koninkrijk vertuiging, dat geen een Nassau den troon van België zal beklimmen. Hij heeft gesproken van nog enige leden voor de Nassaus, gindant tot der stemming over, waarvan de uitslag in dien vobg *Altois* bepaald gemaakt.

In de zitting van den 25den werd het nationale congres te Brussel gedaan door *Pieten de Tachet*, stekende de planse niet te nityperand beind aan het hoofd der administratie van onlog zonde bevelen, en een rapport op te maken over den staat der legaten. Op de verzekering echter dat dit staat zeer voldoende van *de Tachet* dat lid zijn voorstel in de zitting van den 25den werd genomen.

De heer *de Bonill* doet een voorstel stekende tot het beoornemen eener commissie belast met de redactie van een wet voor de organisatie der burgerwacht. Dit voorstel wordt even als het ontwerp der constitutie naar de sessie verzonden.

Wij hebben, in ons rapport van gisteren, het besluit genomen van het brusselsche congres, hetwelk verklaard is, dat de leden van het Huis van Oranje-Nassau ten minsten deze sessie af len zijn van allen gezag in België; en wel met eene meer-

...den 16^{den} tegen 28 stemmen. De zaak is voor onze leders niet (aanzienlijk) tijd de namen van de 28 leden te weten, welke tegen het voornemen gestemd hebben, is niet meer, daar ver onderscheiden hun naam bekende, voornamelijk leden van de Staten-Generaal bij de welke worden aangevoerd zijn zijn de volgende: *Merkw. Pictors, de Baillat, Osi, Thom, Legrelle, d'Annis, de Carrière, Claes, de Hemptinne, Dubois, Destouville, de Poers, de Beng, Albert, Gogels, de Stockhem, de Sabina, de vander de Trappe, Henri, Gogels, Damia, Huysman, of Abacoed, de Regus, de Sibzon, Ansenbourg, de Biedel de VVelt, Cornet de Grez, de Renasse van Kelden, de Lombesk, de Gerlach, de Maclagan en Orban.*

Intussen zou naar het zeggen van een Luiksch dagblad, Rusland aan het provisioneel bestuur hebben doen verklaren, dat het in geval van uitsluiting van het Huis van Oranje-Nassau, België den oorlog zou aandoen; ook zou volgens datzelfde blad, Frankrijk in dat geval, zijne ondersteuning aan België ontzegd hebben.

De heeren *Carterwright* en *Bresson* zijn, als Engelsche commissarissen met het regelen der voorwaarden van den wapenstilstand belast, en hebben, tot dat einde, drukke conferentien met het provisioneel gouvernement en de diplomatieke commissie.

D U I T S C H L A N D.

De jongste berigten van de in Rusland begonne oorlogtoebereidingen en bewegingen van troepen maken op een groot gedeelte van ons publiek eene ernstigen indruk. Ook bij ons worden de reeds bekende berichten, zoo als daarvan ook al minder gesproken wordt, dan het is, zomtijds ook mede deelen, dat bij ons zijne bijdragen tot de oorlogtoebereidingen, gemaakt zijn, en ook voortdurend blijven bestaan. Bij de organisatie onzer militaire inrigtingen wordt de organisatie van onzen staat behoefte men slechts een korte tijd noodig is. Maar de hoop en verlangen op een veld van gelukkiger wijze het beslissende overwigt tegen de zich ophoedende schijnbaarheid.

De jongste berichten van de in Rusland begonne oorlogtoebereidingen en bewegingen van troepen maken op een groot gedeelte van ons publiek eene ernstigen indruk. Ook bij ons worden de reeds bekende berichten, zoo als daarvan ook al minder gesproken wordt, dan het is, zomtijds ook mede deelen, dat bij ons zijne bijdragen tot de oorlogtoebereidingen, gemaakt zijn, en ook voortdurend blijven bestaan. Bij de organisatie onzer militaire inrigtingen wordt de organisatie van onzen staat behoefte men slechts een korte tijd noodig is. Maar de hoop en verlangen op een veld van gelukkiger wijze het beslissende overwigt tegen de zich ophoedende schijnbaarheid.

De jongste berichten van de in Rusland begonne oorlogtoebereidingen en bewegingen van troepen maken op een groot gedeelte van ons publiek eene ernstigen indruk. Ook bij ons worden de reeds bekende berichten, zoo als daarvan ook al minder gesproken wordt, dan het is, zomtijds ook mede deelen, dat bij ons zijne bijdragen tot de oorlogtoebereidingen, gemaakt zijn, en ook voortdurend blijven bestaan. Bij de organisatie onzer militaire inrigtingen wordt de organisatie van onzen staat behoefte men slechts een korte tijd noodig is. Maar de hoop en verlangen op een veld van gelukkiger wijze het beslissende overwigt tegen de zich ophoedende schijnbaarheid.

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE.
 Arriva, den 20sten November.
 Men heeft zich in de stad gevleid dat de citadel weldra ont-ruimd zou worden, maar de gesloten wapenstilstand heeft aan-vekelijk van het tegendeel doen bliken; 't is veel eer meer stellig, dat de troepen er den ganschen winter zullen verblijven, wij het kasteel nog dagelijks versterkt en met toevoer van allerlei aard voorzien wordt; zelfs de sterkten aan de overzijde der Schelde, het fort Burcht en de andere aan het Vlaamsche hoofd worden in een geduchten staat van tegenweer gebracht. De groote schepen die voor de stad liggen vertrekken allen, met uitzondering van eene brik en eene korvet, doch zij worden vervangen door een twintigtal kanonneerboten waarvan er reeds zeven hier zijn. In het geheel liggen er op dit oogenblik elf oorlogsvaartuigen voor de stad, de stoomboot er onder gerekend. Gisteren zijn er veel troepen met geschut door de stad getrokken; zij schenen van de Noord-Drabandsche grenzen te komen. In een der logenachtige Belgische bladen spreekt men van wanorden op het kasteel; ver is gescreemd van waar de beste geest heerscht onder de troepen; zij zijn wel-gemoed en gezond; gisteren hoorde ik nog een luid huren opgaan, waar het zingen van het lied van *Chassé* made besloten werd.

ADVERTENTIE.

Het bevestigde den opperbestuurder van alles, op heden van ons publiek eene ernstigen indruk. Ook bij ons worden de reeds bekende berichten, zoo als daarvan ook al minder gesproken wordt, dan het is, zomtijds ook mede deelen, dat bij ons zijne bijdragen tot de oorlogtoebereidingen, gemaakt zijn, en ook voortdurend blijven bestaan. Bij de organisatie onzer militaire inrigtingen wordt de organisatie van onzen staat behoefte men slechts een korte tijd noodig is. Maar de hoop en verlangen op een veld van gelukkiger wijze het beslissende overwigt tegen de zich ophoedende schijnbaarheid.

W. R. VAN STOOM en A. N. DE ER
 WERKTUIGEN te AMSTERDAM, Firma
 PAUL VAN VLISSINGEN & DUDOK
 VAN HEIL, Oostenburgergracht bij het Huyen.
 In deze Fabriek worden door de thans tot stand gebrachte belangrijke inrigtingen, tot zeer billijke Prijzen vervaardigd, behalve opgemaakte werktuigen, alle mogelijke voorwerpen van gegoten en geslagen IJZER en KOPER niet alleen ten dienste van Fabrieken en Schepen, maar ook ten behoeve van onze Koloniën voor welke zonder onderhand al hetgeen men aldaar van IJzer of Koper gebruikt in de Fabrik te bekomen is.

Ein nieuw geschrift van den heer GILSBERT KARDÉ
 Grave van HOGENDORP, getiteld: *de KONING*
 Wordt uitgegeven in 's Gravenhage bij de L. OOTS.
 De prijs is 60 Centen.

Bij A. P. VAN LAPOENHUIZEN te 's Hage is van de pers gekomen en bij BROESE & COMP te Breda te bekomen:

Gemeensame Brieven over de gebeurtenissen van den 18den dag 1ste stuk.
 Door GILSBERT KARDÉ GRAVE VAN HOGENDORP.

DE GEBOEDERS VAN C. L. E. E.
 's Gravenhage en te Rotterdam, geven uit en hebben aan hunne Correspondenten verzonden:
 Volledig Verhaal van het Verhandelde in de Buitengewone Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ten verduidelijking van de de Labyron, uitgebracht betrekkelijk de Koninklijke Regeling van den 10den September 1830, door M. J. H. O. M. A. S. H. E. N. D. B. H. K. G. R. A. F. VAN K. H. M. B. H. G. S. I. B. U. M. P. O. G. A. N. S. V. D. S. T. A. T. U. S. G. R. O. T. A. V. O. G. E. (In achtzig afn. van 30 Gr. Octavo f. 3,75.